

Despre Microzona Bucșani și ansamblul de situri Bucșani Pădure (precizări necesare)

Cătălin BEM*

Abstract: Bucșani Microzone is defined as a result of field researches from 1998-2017. Located in the Argeș River basin, on the middle course of Neajlov River, it has the southern boundary in the area of its confluence with Dâmbovița river and the northern one in the space of the last lower terraces of Neajlov. We intended the syntagma itself, Microzone Bucșani, to refer exclusively to the Chalcolithic occupation, Gumelnița. This chrono-cultural segment consists of at least three tells – Bucșani Pod, Bucșani Pădure-tell, Bucșani/Dealul La Zgârți – possibly with a northern extension (the tell from Mârșa Pădurea Neagră), all located on alluvial bars from the Neajlov floodplain.

The ensemble of sites Bucșani Pădure occupies the entire lower left Neajlov Terrace, adjacent to the village, as well as zones of its floodplain. The Chalcolithic component of the Bucșani Pădure ensemble is part of the Microzone. Each of the old toponyms indicates, at some point, the discovery at the surface of anthropic materials. The general topographic situation and the results of the archaeological researches have led us to include all these punctual discoveries in a whole. Thus, we defined the set of sites named after the first toponym and the first systematic research, Bucșani Pădure. On the basis of this situation, I proposed to grant the code RAN 101387.02 to the ensemble of sites covering the entire lower terrace of Neajlov and zones from its floodplain, exceptionally demarcated from a geomorphological and topographical point of view. Consequently, the other RAN codes that are included in the site assembly must be canceled, requiring updates (101387.04-05, 101387.09 and 101387.11-13).

Rezumat: Microzona Bucșani a fost definită în urma cercetărilor de teren din perioada 1998-2017. Amplasată în bazinul Argeșului, pe cursul mijlociu al Neajlovului, are limita sudică în zona confluenței acestuia din urmă cu Dâmbovița iar pe cea nordică în spațiul ultimelor terase inferioare ale Neajlovului. Am dorit ca sintagma în sine, Microzona Bucșani, să se refere exclusiv la locuirea eneolitică, Gumelnița. Acestui segment crono-cultural îi aparțin cel puțin trei tell-uri – Bucșani Pod, Bucșani Pădure-tell, Bucșani/Dealul La Zgârți –, eventual cu o extensie nordică (tell-ul de la Mârșa Pădurea Neagră), toate amplasate pe grinduri din lunca Neajlovului.

Ansamblul de situri Bucșani Pădure ocupă întreaga terasă inferioară stânga a Neajlovului, din dreptul satului, precum și porțiuni din lunca sa. Componenta eneolitică a ansamblului Bucșani Pădure face parte din Microzonă. Fiecare din vechile toponime indica, la un moment dat, descoperirea la suprafața solului de resturi antropice. Situația generală topografică și rezultatele cercetărilor arheologice ne-au determinat să includem toate aceste descoperiri punctuale într-un întreg. Astfel, am definit ansamblul de situri numit după primul toponim și prima cercetare sistematică, Bucșani Pădure. Pe baza acestei situații de fapt am propus acordarea codului RAN 101387.02 ansamblului de situri care acoperă întreaga terasă inferioară a Neajlovului și porțiuni din lunca sa, delimitat excepțional din punct de vedere geomorfologic și topografic. În consecință, celelalte coduri RAN care sunt incluse în ansamblul de situri trebuie anulate, informațiile necesitând o aducere la zi (101387.04-05, 101387.09 și 101387.11-13).

Keywords: Bucșani Microzone, Gumelnița, ensemble of sites.

Cuvinte cheie: Microzona Bucșani, Gumelnița, ansamblu de situri.

---

* Muzeul Național de Istorie a României, Calea Victoriei 12, București; catalinbem@yahoo.com.

Rândurile de față au fost prilejuate de noile înregistrări de situri din spațiul administrativ al satului Bucșani (jud. Giurgiu), introduse în Repertoriul Arheologic Național și primind, ca urmare, coduri de identificare¹. Cu diverse alte ocazii am scris despre *Microzona Bucșani* și ansamblul de situri Bucșani *Pădure*. Vom relua aici o parte din elementele deja subliniate anterior.

Microzona Bucșani a fost definită în urma cercetărilor de teren din perioada 1998-2017² (S. Marinescu-Bîlcu *et alii* 1998; C. Bem *et alii* 2001; C. Bem 2004; *idem* 2005; *idem* 2006; *idem* 2007; C. Bem *et alii* 2017). Amplasată în bazinul Argeșului (fig. 1-2), pe cursul mijlociu al Neajlovului, are limita sudică în zona confluenței acestuia din urmă cu Dâmbovicul iar pe cea nordică în spațiul ultimelor terase inferioare ale Neajlovului (fig. 3).

Cercetările cartografice și cele de teren, dublate adesea de săpături arheologice, au condus în scurt timp de la debutul cercetărilor în zonă (1998) la identificarea a numeroase stațiuni³.

Am dorit ca sintagma în sine – *Microzona Bucșani* – să se refere exclusiv la locuirea eneolitică, Gumelnița. Acestui segment crono-cultural îi aparțin cel puțin trei *tell*-uri – Bucșani Pod, Bucșani *Pădure* - *tell*, Bucșani/Dealul⁴ *La Zgârci* –, eventual cu o extensie nordică (*tell*-ul de la Mârșa *Pădurea Neagră*), toate amplasate pe grinduri din lunca Neajlovului și în zone în care există terasă joasă a râului sau prelungiri joase ale teraselor înalte (fig. 3). Toate *tell*-urile au în vecinătate stațiuni unistratificate Gumelnița (fig. 3), al căror amplasament acoperă toate unitățile geomorfologice ale zonei, de la terasa înaltă până la grindurile din luncă (C. Bem 2007). Pe baza tuturor caracteristicilor decelate am definit *aria de subzistență imediată* a *tell*-urilor *Microzonei* (C. Bem *et alii* 2016a; C. Bem *et alii* 2016b).

Ansamblul de situri Bucșani Pădure ocupă întreaga terasă inferioară stânga a Neajlovului, din zona centrală a satului, ca și porțiuni din lunca sa (fig. 5). Suprafețele locuite, începând din perioada Boian-Giulești și continuând, mai mult sau mai puțin, până în contemporaneitate, nu sunt disjuncte. Se suprapun, se întrepătrund, indicând, fără îndoială, că întregul spațiu a fost permanent și integral locuit sau cel puțin strict controlat de diferitele comunități în parte. Componenta eneolitică a ansamblului Bucșani *Pădure* (fig. 3-4), incluzând *tell*-ul și *aria de subzistență imediată*, face parte din *Microzona Bucșani*.

Înmulțirea descoperirilor, practic pe toate proprietățile pe care am avut permisiunea să le investigăm, și stratigrafia verticală în unele cazuri, au făcut ca aceste toponime (indicând numele sau porecla proprietarului sau cea mai importantă clădire din vecinătate) să nu mai corepundă unei realități efective. În urma cercetărilor sistematice, preventive, a sondajelor și

¹ <http://ran.cimec.ro/sel.asp> – Bucșani *Pădure-Pepinieră 2 (La Pitica)*, având codul RAN 101387.11, și Bucșani *Pădure-Pepinieră 2* (proprietatea Rădulescu), cod RAN 101387.13. Este evident din simpla lectură a toponimului că ne aflăm în fața aceluiași sit. Separarea a fost realizată din punct de vedere al proprietăților (!), de altfel, vecine.

² Până în anul 1997 nu era cunoscută nici o stațiune arheologică în zonă. O singulară descoperire monetară era menționată pe teritoriul satului Vadu Lat (com. Bucșani), iar în terasa superioară stânga a Neajlovului, în dreptul cartierului Satu' Nou din Bucșani, la baza Dealului Nancu, fusese descoperită o defensă de mamut (A. Păunescu 2000, p. 246 și urm.).

³ Nu intrăm aici în detalii, ele fiind parte a primului volum din seria *Cercetări Arheologice în Microzona Bucșani* (în pregătire).

⁴ Această dublă identificare administrativă – Bucșani (com. Bucșani) și Dealul (com. Crevedia Mare) – este reală. Limita dintre cele două unități administrativ-teritoriale trece peste suprafața *tell*-ului.

carotajelor, dar și a investigațiilor aerofotogrametrice și magnetometrice, am reconsiderat situația mai vechilor sau mai noilor puncte cunoscute sub toponimele⁵ *Cimitir*, *Biserică*, *Dispensar*, *Lăptărie*, *Școală*, *Dolot*, *La Piscină*, *Pădure 2*, *Buric 1*, *Buric 2* și *Buric 3*, *Pădure-tell*, *La Cuptor*, *Izvor* și *Izvor 2*, *Pepinieră* și *Pepinieră 2*, *Zgârci 3* (Bem 2007; Bem et alii 2010; Bem et alii 2017). Fiecare dintre aceste toponime indica, la un moment dat, descoperirea la suprafața solului de materiale arheologice. Situația generală topografică și rezultatele cercetărilor ulterioare ne-au determinat să includem aceste spații într-un întreg, definind astfel unul și același ansamblu de locuiri succesive⁶ într-un spațiu excepțional de bine delimitat geomorfologic și topografic.

Stratigrafia terasei inferioare, deși unitară la modul general, prezintă diferențe care țin de amploarea locuirii într-un anumit spațiu, de tipul acestei locuiri sau de microtopografia anterioară acesteia. Elemente suplimentare într-o succesiune firesc naturală intervin, pe terasa inferioară, în cazul locuirilor de la *Pădure 2* ori *Pepinieră 2* (*La Pitica*) și, evident, în luncă, pentru *tell*-ul gumelnițean de la *Pădure*. Acesta este primul element al ansamblului, descoperit în anul 1998. Este amplasat pe un grind din lunca Neajlovului, pe malul său drept, la cca 850 m nord-vest de școala din sat (C. Bem et alii 2002; C. Bem 2003). Primea în anii următori codul RAN 101387.02, sub toponimul *Pădure*. Cum aminteam, ulterior, în imediata sa vecinătate, pe terasa inferioară a Neajlovului, am identificat numeroase spații locuite în diferite perioade și epoci istorice. Rezumând, de la sud la nord, dese toponime amintite se desfășoară astfel:

În punctul de la *Școală* primele materiale arheologice au fost descoperite în urma unor cercetări de suprafață, în anul 2004. Spațial, sub acest toponim erau încadrate terenul viran din proximitatea imediată a clădirii școlii și grădinile private care îl încadrau. Stratigrafia, manifestată mai cu seamă orizontal, include expresii ale locuirilor/prezențelor neolitice (Boian-Giulești), eneolitice (Gumelnița timpurie și târzie), din epoca bronzului (Glina III, Tei și Coslogeni), Hallstatt (Basarabi?), sec. V-III BC, sec. I BC-IIIAC, sec. V-VI, sec. VIII, sec. X, sec. XII-XIII (?), sec. XVI-XVIII, precum și o necropolă medievală (sec. XIII-XV). Ulterior am contopit sub aceeași denumire și descoperirile de la *Dolot*, *Lăptărie*, *Biserică* și *Cimitir*, aflate în imediata apropiere și având absolut aceleași caracteristici (exceptând extinderea amintitei necropole și, eventual, a locuirilor Gumelnița).

Sub toponimul *Buric 3* era integrată zona unui sondaj, situat la cca 50 m de limita nordică a suprafeței cercetate la *Școală*. Materialele arheologice descoperite indică prezențe din perioadă eneolitică (Gumelnița), din epoca târzie a bronzului, Latène și din sec. XVI-XVIII.

Buric 2 denumește suprafața care include un alt sondaj, amplasat la cca 90 m nord-nord-vest de sondajul *Buric 3*. Are aceleași caracteristici stratigrafice și topografice. Lipsesc materialele Gumelnița, dar ceramica descoperită aparținând epocii târzii a bronzului este de aceeași factură ca și cea din punctele de la *Școală* și *Buric 3*. Ceramica medievală se poate data în a doua jumătate a sec. XIII – sec. XIV și în sec. XVI-XVIII.

Amplasată la cca 120 m nord – nord-vest de proprietatea *Buric 2*, zona *Piscină* adăpostește resturi antropice care documentează locuiri/prezențe Boian-Giulești, din epoca târzie a bronzului (similare cu descoperirile de la *Școală* și din sondajele *Buric 3* și *Buric 2*) și din

---

⁵ Practic, multe dintre aceste puncte sunt vecine în succesiune.

⁶ Unele, foarte probabil, și contemporane – cele trei aglomerări Boian-Giulești pot fi un exemplu. La fel, prezențele Gumelnița de pe terasa inferioară puteau corespunde unelor momente de locuire de pe *tell*-ul de la *Pădure*.

sec. XVI-XVIII (inclusiv o locuință de la începutul acestei perioade). Fragmentele ceramice caracteristice fazei Boian-Giulești marchează, fără îndoială, marginea așezării cercetată și prin sondajele din punctele *Buric 1* și *Pădure 2*, cu atât mai mult cu cât la *Buric 2* nu a fost descoperit material neolitic.

Locuirile din zona *Pădure 2* sunt situate pe aceeași terasă inferioară stânga a Neajlovului, la 75 m nord-vest de sondajul de la *Piscină*. Materialele descoperite indică succesiunea Boian-Giulești, Gumelnița B1, Latène și perioadă medievală (sec. XVI-XVIII). Locuirea gumelnițeană s-a dezvoltat deasupra unei mai vechi (și mult mai întinse) așezări Boian-Giulești – ale cărei limite le-am identificat în sondajele de la *Piscină* și *Buric 1*, așa cum am precizat, – și al cărui centru este amplasat probabil spre est, pe un mic platou al terasei inferioare.

Sub toponimul *Buric 1* am individualizat descoperirile realizate prin cercetări de suprafață în anii 2000-2002 și sondajele și carotele din campania 2007. Se află la cca 100 m nord – nord-vest de zona *Pădure 2*. Stratigrafia este identică cu cea a întregii zone. Materialele arheologice sunt Boian-Giulești, din epoca târzie a bronzului și din sec. XVI-XVIII.

Tell-ul de la *Pădure* este situat pe malul drept al Neajlovului, la aproximativ 600 m nord-vest de suprafața cercetată la *Școală*, și la cca 220 m, de asemenea, nord-vest de zona *Buric 1*. Stratigrafia include expresii ale locuirilor Gumelnița (fazele A1, A2 și B1) și din perioada medievală (sec. XVI-XVIII).

Indicativul Bucșani *Pădure-Cuptor* marchează resturile unui cuptor medieval construit în malul actual stâng al Neajlovului, la 150 m nord de *tell*-ul de la *Pădure*. A fost săpat în depunerile aluvionare nisipoase ale râului (probabil în sec. XVIII).

Pe o suprafață de 100 mp (*Izvor I*), la 18 m vest de Cuptor, au fost descoperite fragmente ceramice medievale (sec. XIV și XVI-XVIII). La cca 120 m est, am regăsit – la *Izvor II* – aceleași tipuri de fragmente ceramice medievale, dar și de factură Boian-Giulești și din epoca târzie a bronzului.

Locuirile (Gumelnița, din epoca târzie a bronzului și din sec. XVI-XVIII) de la *Pepinieră* sunt amplasate pe malul drept al Neajlovului, pe un grind, la 650 m nord de *tell*-ul de la *Pădure*.

Fără îndoială, în legătură directă cu locuirea din epoca bronzului de la *Pepinieră* este aceea de la *Pepinieră 2* (zona este considerabilă și se învecinează cu cele de la *Izvor* și *Izvor 2*), fiind amplasată la numai 200 m sud-est, pe actualul mal stâng al Neajlovului, pe ultimul sector existent al terasei inferioare. Anterior acestei prezențe, sunt locuirile importante Boian-Giulești și Gumelnița târzie. Ca în toate situațiile amintite, fragmentele ceramice din sec. XVI-XVIII sunt omniprezente.

Așadar, de exemplu, punctul *Școală* indică descoperiri de factură Latène, așa cum, în imediata vecinătate, sudică, acestea erau marcate de punctul *La Lăptărie* (distanța dintre cele două clădiri este de numai 120 m), toate proprietățile actuale dintre cele două adăpostind aceleași tipuri de materiale arheologice. În plus, descoperirile ulterioare din punctul *La Școală*, aparținând epocii târzii a bronzului, erau marcate și de descoperirile similare din zonele *Buric 2* și *Buric 3* (reprezentate de două proprietăți private distincte, dar apropiate), aflate, de această

dată, spre nord. De asemenea, necropolei medievale din punctul *Școală* (sec. XIII-XV) îi corespunde descoperirea de materiale arheologice contemporane în zonele *Buric 2* și *Izvor*, între ele, fără îndoială, desfășurându-se, pe o distanță de cca 650 m, satul medieval, suprapus dar fiind depășit spațial de descoperirile din sec. XVI-XVIII.

În aceeași măsură, descoperirile Boian-Giulești din punctul *Piscină* marcau o unică locuire neolitică, împreună cu cele din punctele *Pădure 2* și *Buric 1*. Mai mult, descoperirile Latène din punctul *Pădure 2* pot fi corespondentul aceleiași locuiri ca cea din punctul *Școală* (aflat la numai 250 m distanță), pentru ca descoperirile din perioadă medievală – și ne referim aici la locuirea efectivă din sec. XVI-XVIII, inclusiv din lunca Neajlovului – să fie identificate în toate aceste zone amintite, inclusiv pe *tell*-ul gumelnițean *Pădure*, distrus în bună parte de intervențiile medievale (locuințe semiadâncite și gropi).

De asemenea, locuirea din epoca bronzului din punctul *Pepinieră 2* nu poate fi decât aceeași cu cea de la *Pepinieră*, despărțite de actualul curs al Neajlovului (care, ca orice râu, și-a schimbat deseori albia), dar și cu cea din zona *Izvor* și *Izvor 2*, așa cum materialele Boian-Giulești din zona *Pepinieră 2* sunt de pus în legătură cu cele de pe *proprietatea Rădulescu*⁷ (aflată la mai puțin de 100 m est).

Detaliind într-un repertoriu publicat (C. Bem 2007) această stare de fapte, propuneam atunci și acordarea unor noi coduri RAN. Cel existent – 101387.02 – extins la întregul ansamblu⁸, fiecare concentrare de locuire urmând (dacă era cazul) să fie numerotată în consecință, de maniera 101387.02.01, 101387.02.02 etc. Din păcate, codurile RAN acordate în perioada 2009-2017 au păstrat fragmentarea datorată proprietăților private contemporane și nu reflectă realitatea istorico-arheologică.

Astfel, codul RAN 101387.04 se referă numai la descoperirile Gumelnița din punctul *Pepinieră*, nu și la cele din epoca târzie a bronzului de acolo, care se întind pe o suprafață mult mai mare, acoperind și zonele *Pepinieră 2*, *Izvor* și *Izvor 2*, ultimele două având, totuși, un cod RAN – 101387.09.

În același fel, codul RAN 101387.12 se referă la zona curții școlii (*Școală*) și numai pentru descoperirile Gumelnița și din epoca bronzului). Nu numai că aici există o stratigrafie orizontală și verticală excepțională, așa cum precizam, – dar locuirile (și necropola) nu se limitează la spațiul public, incluzând o multitudine de proprietăți private adiacente, așa cum menționez și mai sus. Mai mult, pentru locuirile din epoca târzie a bronzului, Latène și din perioada medievală (sec. XVI-XVIII) există și un al doilea cod RAN – 101387.05 (pentru ceea ce inițial denumeam zona *Pădure 2*).

De asemenea, codul RAN 101387.02 continuă să se refere la descoperirile Gumelnița din zona *Pădure-tell*, dar nu și la cele medievale de acolo, care corespund atât codului RAN 101387.05 (din zona *Pădure 2*), dar și codului RAN 101387.12 (din zona *Școală*)... În acest moment, dată fiind evoluția cercetărilor din zonă, toate toponimele indicate mai sus nu mai sunt utilizabile. Este evidentă imposibilitatea separării de stațiuni singulare pentru că ele nu există (fig. 6), nici măcar în cazul *tell*-ului care este înglobat satului medieval din sec. XVI-XVIII...

Astfel, am definit ansamblul de situri denumit după primul toponim și prima cercetare sistematică, Bucșani *Pădure*. Pe baza acestei situații de fapt am propus acordarea codului RAN 101387.02 ansamblului de situri care acoperă întreaga terasă inferioară a Neajlovului și zone

⁷ Și cu cele de pe toate celelalte proprietăți amplasate la nord de aceasta.

⁸ Suprafața totală depășește cu puțin 150 ha, perimetrul apropiindu-se de 6 km (fig. 5).

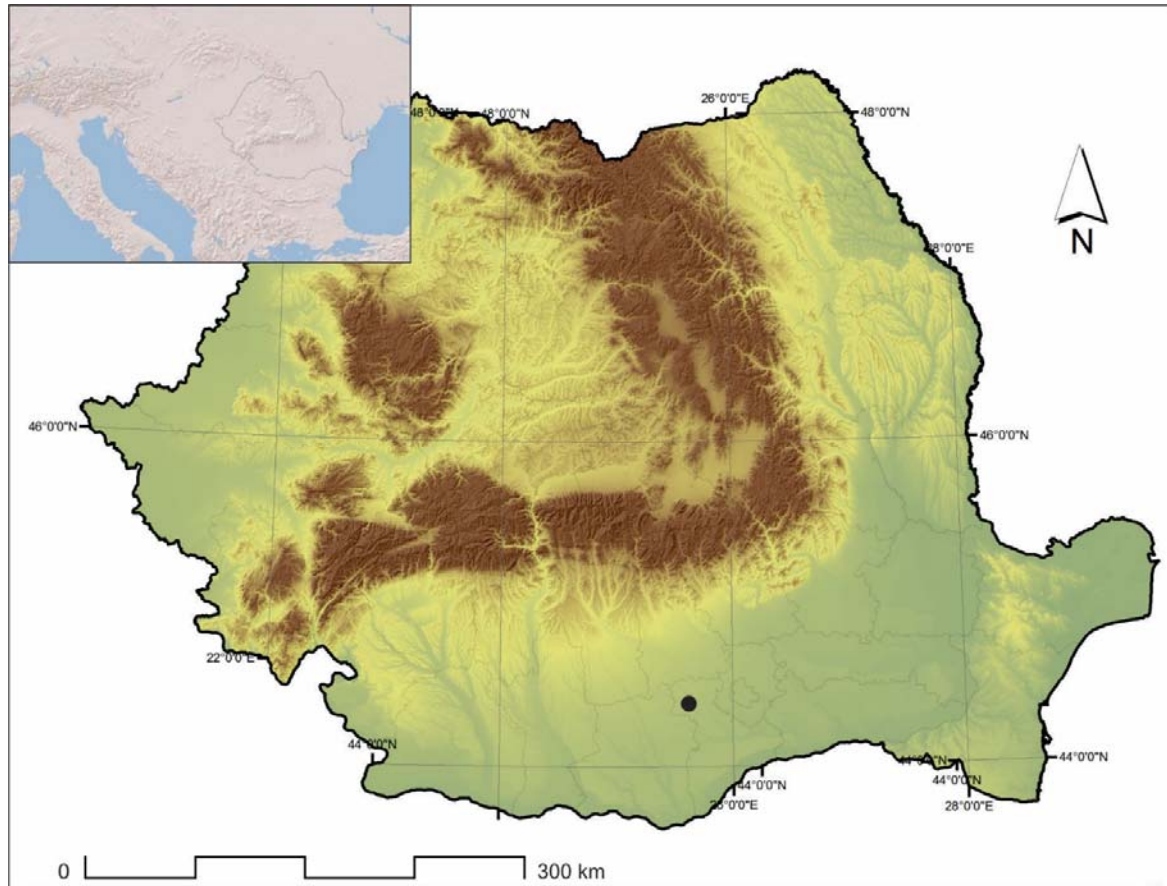
din lunca sa, delimitată excepțional din punct de vedere geomorfologic și topografic. În consecință, celelalte coduri RAN, care sunt incluse în ansamblul de situri, ar trebui anulate, informațiile necesitând o aducere la zi (101387.04-05, 101387.9 și 101387.11-13).

De asemenea, avem în vedere propunerea de includere în Lista Monumentelor Istorice a acestui ansamblu de situri – ca grup coerent din punct de vedere istoric, formând o unitate bine delimitată topografic, ce constituie o mărturie cultural-istorică semnificativă din punct de vedere arheologic – sub un singur indicativ.

◆ Bibliografie

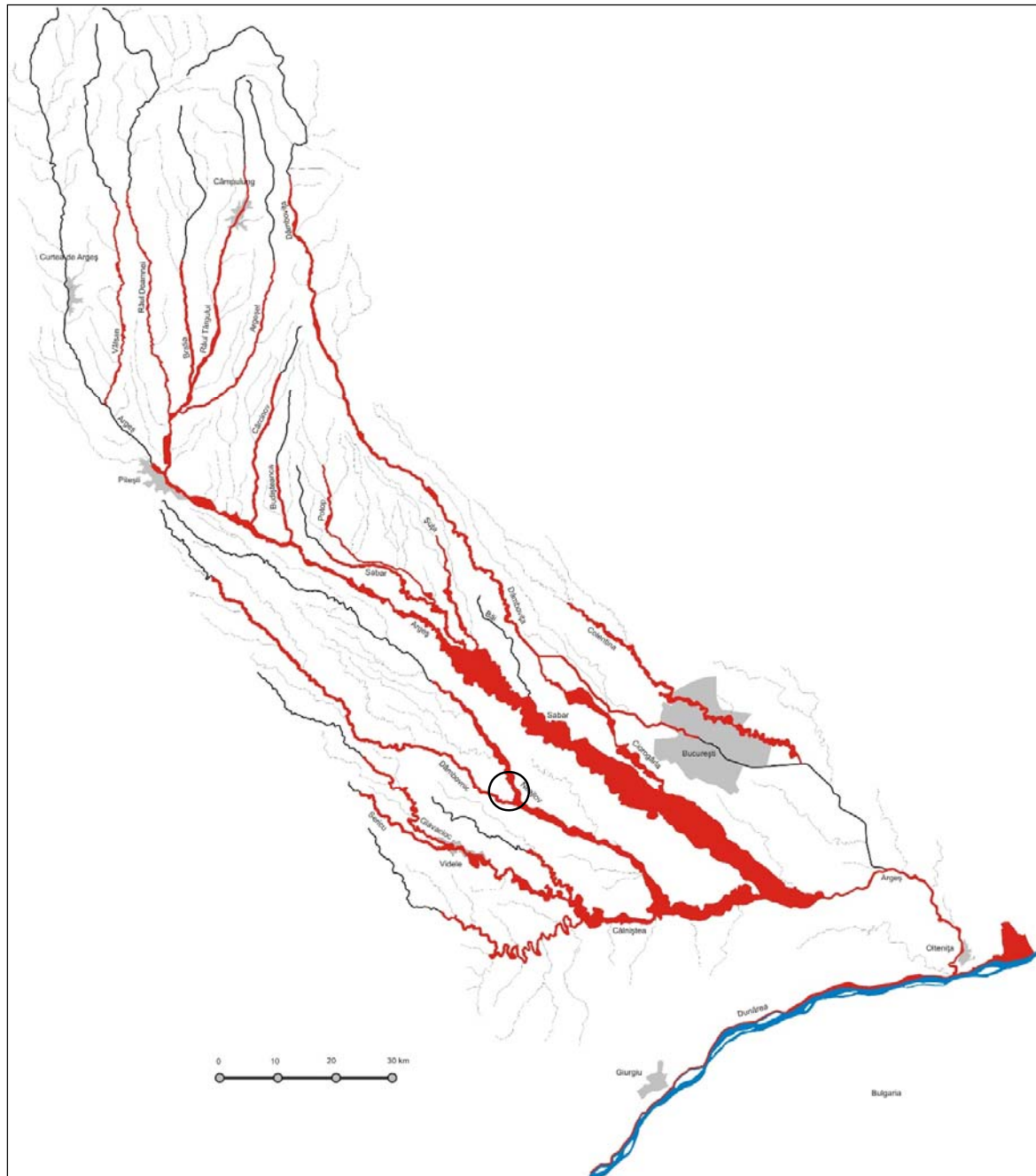
- C. Bem *et alii* 2002 C. Bem, T. Popa, V. Parnic, C. Bem, D. Garvăn, D. Bărbulescu, I. Gălușcă, Cercetări arheologice pe valea Neajlovului. Considerații generale asupra microzonei Bucșani, *SP*, 1 (2001), București, p. 131-145.
- C. Bem 2003 Considerații generale asupra cercetărilor arheologice pluridisciplinare de pe Valea Neajlovului, I. Oberländer-Târnoveanu, C. Borș (eds.), *O civilizație necunoscută: Gumelnița*, CD-ROM, București, Cimec.
- C. Bem 2004 Bucșani, com. Bucșani, jud. Giurgiu, cod sit: 101387.01, M.-V. Angelescu, I. Oberländer-Târnoveanu, F. Vasilescu, C. Bem, P. Jercan, I. Nicolae (eds.), *Cronica Cercetărilor Arheologice din România – Campania 2003*, <http://cimec.ro/Arheologie/cronicaCA2004/cd/index.htm>.
- C. Bem 2005 Bucșani, com. Bucșani, jud. Giurgiu, Cod sit: 101387.01-101387.07, *Cronica Cercetărilor Arheologice din România – Campania 2004*, <http://cimec.ro/Arheologie/cronicaCA2005/cd/index.htm>.
- C. Bem 2006 Bucșani, com. Bucșani, jud. Giurgiu, Punct: La Pod, cod sit: 101387.01, M.-V. Angelescu, F. Vasilescu (eds.), *Cronica Cercetărilor Arheologice din România – Campania 2005*, <http://cimec.ro/Arheologie/cronicaCA2006/cd/index.htm>.
- C. Bem (ed.) 2007 *Repertoriul Microzonei Bucșani*, Muzeul Național de Istorie a României, București, 87 p.
- C. Bem *et alii* 2010 C. Bem, A. Asăndulesci, C. Nicolae, Bucșani, com. Bucșani, jud. Giurgiu, Punct: Pod, Pădure, cod sit: 101387.01-02, M.-V. Angelescu, C. Bem, I. Oberländer-Târnoveanu, F. Vasilescu (eds.), *Cronica Cercetărilor Arheologice din România – Campania 2009*, <http://cimec.ro/Arheologie/cronicaCA2010/cd/index.htm>.

- C. Bem *et alii* 2016a C. Bem, C. Haită, A. Asăndulesei, E. Paraschiv-Grigore, A predictive model regarding the positioning of the *tells* along the valleys of the inner rivers from Muntenia – Argeș river basins (Romania), *The archaeology of wetlands, the landscape, the man and his environment: Danube Valley in Prehistory. International Conference, National Museum of Romania History*, 15-16 June 2016, Bucharest.
- C. Bem *et alii* 2016b C. Bem, C. Haită, A. Asăndulesei, E. Paraschiv-Grigore, O propunere pentru un model predictiv privind amplasamentul *tell*-urilor din văile râurilor interioare ale Munteniei – bazinul Argeșului (România). Mai mult un stadiu al cercetărilor, *Cultură și Civilizație la Dunărea de Jos. Orient și Occident*, Ediția a XVI-a, Muzeul Dunării de Jos, 28-29 septembrie 2016, Călărași.
- C. Bem *et alii* 2017 C. Bem, A. Asăndulesei, A. Bălășescu, I. Ene, C. Haită, C. Nicolae, S. Oanță-Marghitu, Bucșani com. Bucșani, jud. Giurgiu Punct: microzona Bucșani Cod RAN: 101387.04, 101387.11, 101387.13, *Cronica cercetărilor arheologice din România - campania 2016*, file:/Cronica-Cercetarilor-Arheologice-campania-2016.pdf
- S. Marinescu-Bîlcu *et alii* 1998 S. Marinescu-Bîlcu, R. Andreescu, C. Bem, T. Popa, M. Tănase, Șantierul arheologic Bucșani (jud.Giurgiu). Raport preliminar. Campania 1998, *BMJTA*, 2-4, p. 93-114.
- A. Păunescu 2000 *Paleoliticul și mezoliticul în spațiul cuprins între Carpați și Dunăre: studiu monografic*, Editura AGIR, București, 492 p.

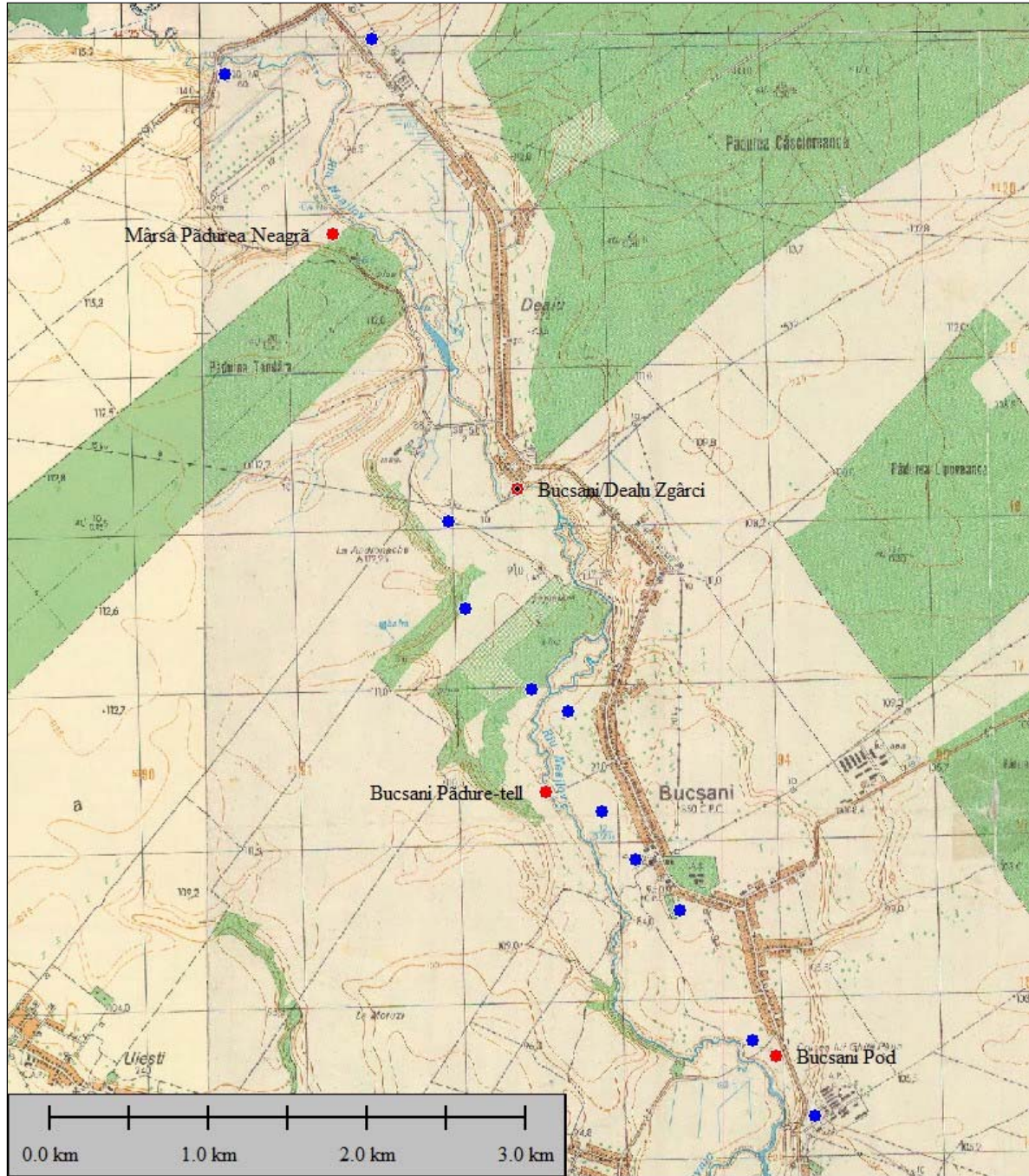

Fig. 1. Localizarea *Microzonei Bucşani*.
The location of the *Bucşani Microzone*.

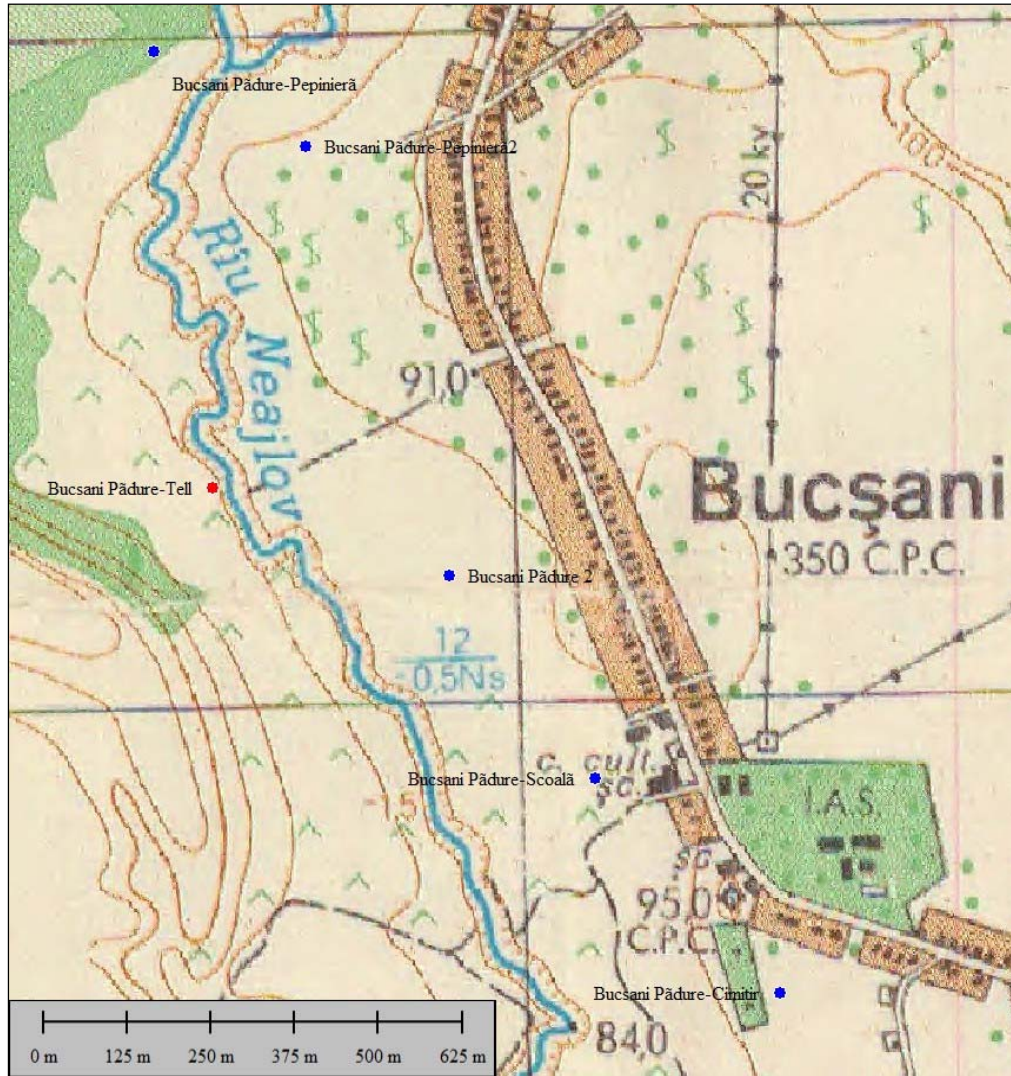

Fig. 2. Harta bazinului Argeșului cu marcarea *Microzonei Bucșani*.
Argeș basin map marking the *Bucșani Microzone*.

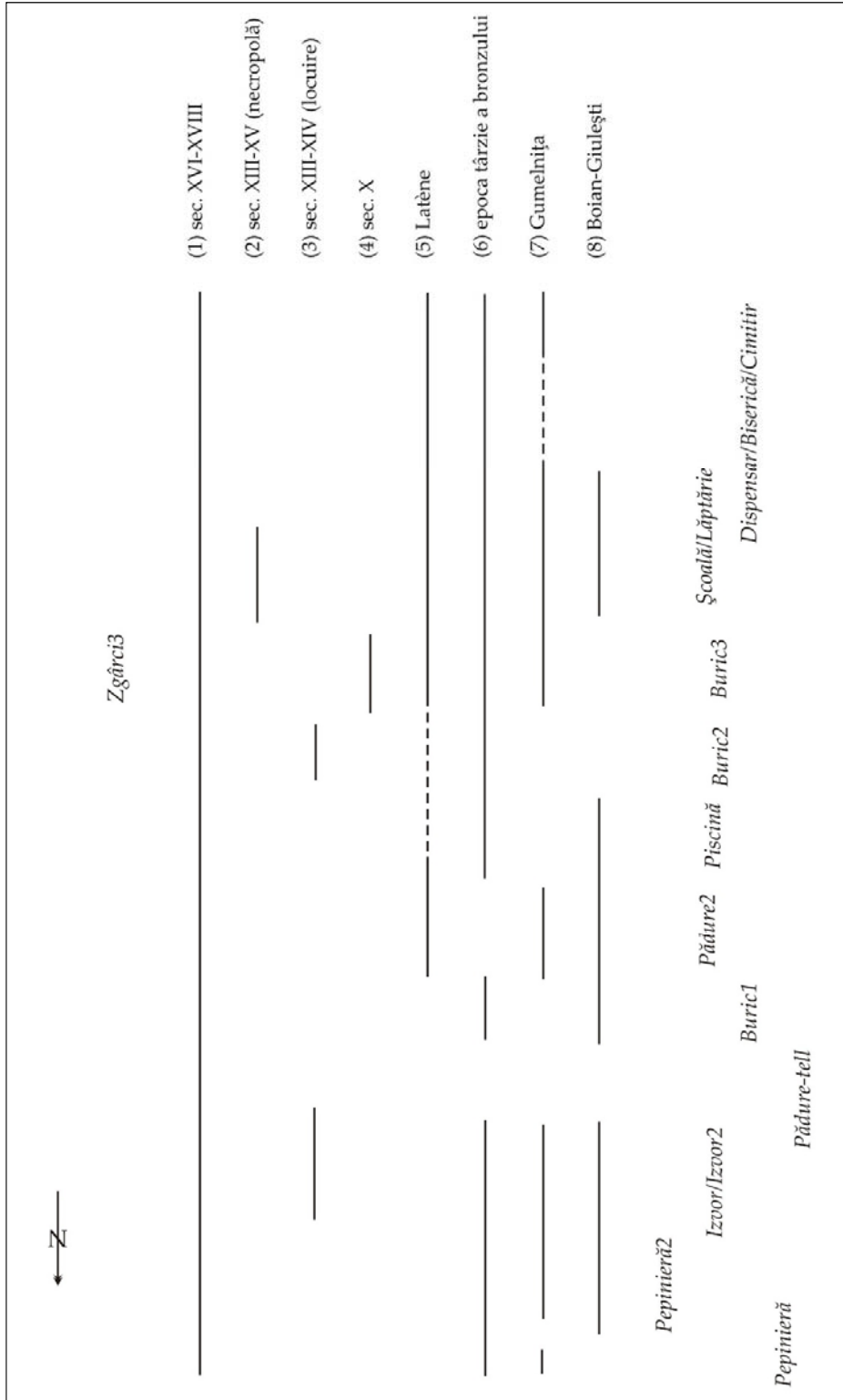
Fig. 3. Harta Microzonei Bucșani (tell-urile sunt indicate prin toponime).
The map of the *Bucșani Microzone* (the tells are indicated by toponyms).

Fig. 4. *Microzona Bucșani. Componenta corespunzând ansamblului de situri Pădure. Bucșani Microzone. The component corresponding to the ensemble of sites Pădure.*

Fig. 5. Limitele ansamblului de situri Buçşani *Pădure*.
The limits of the ensemble of sites Buçşani *Pădure*.

Fig. 6. Schița stratigrafiei orizontale a ansamblului de situri *Bucșani Pădure* (au fost figurate numai descoperirile suficiente de întinse spațial).
The outline of the horizontal stratigraphy of the *Bucșani Pădure* ensemble of sites (only the spatially large finds were depicted).
(1) XVI-XVIII c.; (2) XIII-XV c. (necropolis); (3) XIII-XIV (habitation); (4) X c.; (5) Latène; (6) Late Bronze Age; (7) Gumelnița; (8) Boian-Giuilești.